

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11

Anul V — Februarie 1936 — No. 2

Conținutul:

Răsbunarea asupra Filistenilor
(partea I 19

Răsbunarea asupra Filistenilor
(partea II: 28

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
îmi
sunteți
martori-
zice Iehova.
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W.T.B. E.T.S.

VESTITORUL NUMELUI LUI IEHOVA

Revistă editată de

SOCIETATEA DE BIBLIE ȘI TRACTATE M. D. I.

SOC. ANONIMĂ

Str. Crișana No. 33

București 2

(Traducerea acestei reviste, apare în mai multe limbi).

„Și toți fiii tăi vor fi învățați de Iehova, și mare va fi pacea fiilor tăi”. — *Isaia 54:13* (Versiune engleză).

Sfânta Scriptură învață clar

CĂ IEHOVA este singurul Dumnezeu adevărat, că el este din vecinicie în vecinicie, că el este Creatorul cerului și al pământului și Dătătorul de viață al creaturilor sale. Că Logosul a fost începutul creațiunii sale și agentul activ al său la crearea tuturor lucrurilor; că el este acum Domnul Isus Cristos în glorie, investit cu toată puterea în cer și pe pământ, și că el este principalul agent executor al lui Iehova.

CĂ DUMNEZEU a creat pământul pentru om; că el a creat pe om perfect și pentru a trăi pe pământ unde l-a pus. Că omul a călcat cu voința legea lui Dumnezeu și astfel a căzut sub sentința de moarte; că din cauza păcatului lui Adam, toți oamenii s'au născut ca păcătoși și n'au niciun drept la viață.

CĂ ISUS a devenit om pentru a putea deveni Răscumpărătorul omului; că a suferit moartea pentru a procura prețul de răscumpărare pentru om; că Isus a înviat ca creatură divină din morți, s'a înălțat la cer și că Dumnezeu l-a ridicat mai presus de orice creatură și de orice nume și l-a investit cu toată puterea și cu toată autoritatea.

CĂ ORGANIZAȚIUNEA LUI IEHOVA se numește Sion și că Isus Cristos este funcționarul principal și Regele căruia îi aparține dreptul de a domni peste lume; că urmașii unși și credincioși ai lui Cristos sunt copiii Sionului și membrii organizațiunii lui Iehova; că ei sunt martorii săi și că au datoria și privilegiul să deie mărturie despre supremația lui Iehova și să proclame hotărârile sale așa cum sunt exprimate în Biblie; și că ei trebuie să ducă fructele împărăției tuturor aceluia care voesc să-i asculte.

CĂ LUMEA s'a sfârșit; că Domnul Isus Cristos, pe care l-a așezat Iehova pe tronul său, a expulzat pe Satan din cer și fundează acum împărăția lui Dumnezeu pe pământ.

CĂ REMEDIUL și binecuvântările de cari vor profita popoarele pământului nu vor putea veni decât prin împărăția lui Iehova pe care Christos a început să o stabilească. Că fapta mare următoare a Domnului va fi distrugerea organizațiunii lui Satan și stabilirea dreptății pe pământ; că toți cei cari în împărăție se vor supune legilor sale vor fi restatorniciți și vor trăi vecinic pe pământ.

Misiunea sa

ACEASTA REVISTĂ este editată pentru a ajuta oamenilor să cunoască pe Iehova Dumnezeu și hotărârile sale, așa cum sunt revelate în Biblie. Ea publică instrucțiuni biblice cari sunt folositoare cu deosebire martorilor lui Iehova. Ea prezătește pentru cetitorii săi un studiu sistematic al Bibliei și oferă și altă literatură pentru încurajarea acestor studii. Ea publică între altele, articole potrivite pentru instruirea publicului prin radio.

Ea se ține strict de Biblie ca autoritate pentru expunerile sale. Ea este absolut liberă și independentă de toate partidele, de toate sectele, de toate instituțiunile în general. Ea este fără rezervă în serviciul lui Iehova

Dumnezeu, în serviciul împărăției sale a cărei Rege este Cristos. Ea n'are un punct de vedere dogmatic, dimpotrivă; cititorul este invitat să supună conținutul ei la un examen serios la lumina Sfintei Scripturi. Ea nu se amestecă în nici o controversă și coloanele sale nu sunt deschise criticilor individuale.

SERBAREA COMEMORATIVĂ (Cina Domnului).

DATA serbării aducerii aminte de numele lui Iehova și de jertfa lui Christos Isus este fixată după cum urmează: Dela luna nouă care urmează mai întâiu după ecvinoxiul sau echinocțiul de primăvară — această lună nouă arată prima zi a primei luni — numără patrusprezece zile. (Exodul 12:1--6). După calculațiunile astronomice luna nouă începe cu cel puțin 16 ore mai înainte de a putea fi văzută cu ochiul natural. În zilele lui Moise calculațiunea se începea din acel ceas când el putea să vadă luna cu ochiul liber, și acesta este modul potrivit cum trebuie să calculăm și noi timpul. În acest an (numit 1936 după Christos) se începe în 21 Martie, și ziua a patrusprezecea, aceasta este 6 Aprilie, seara după ora șase este timpul potrivit pentru serbarea comemorativă (care aduce aminte sau Cina Domnului. La aceasta s'a întrebuintat timpul Ierusalimului.

Cartea intitulată „Iehova” cuprinde o explicațiune mai amănunțită a serbării comemorative decât cum ar putea aduce revista într'un singur număr. De aceea să se studieze cu luare aminte și cu rugăciune capitolele 2 și 3 ale acestei cărți „Iehova” începând cu pagina 26 și sfârșind cu pagina 120. Dar fiindcă cartea „Iehova” nu se află numai în limba engleză să se studieze în locul ei articolul „Sărbătoarea lui Iehova” din „Vestitorul numelui lui Iehova” din 1 Aprilie 1933 și articolul „Numele Lui” atât partea I-a cât și partea II-a din „Vestitorul numelui lui Iehova” din Martie 1931 (No. 3), cari explicațiuni corespund aproape în întregime paginilor citate ale cărții „Iehova”.

Apoi în 6 Aprilie, seara după ora șase, fiecare grup al unșilor să se adune și să ție cina Domnului. Cu ocazia aceasta să se întrebuinteze pâine nedospită și vin roșu adevărat. Must de struguri nefermentat adică dulce, sau vin de stafide n'ar corespunde cerinței. Domnul și apostolii au întrebuintat vin adevărat și noi trebuie să urmărim pilda lor.

(W. T. din 15 Februarie 1936).

A P E L

Sunt rugați conducătorii de lucru să binevoiască a raporta numărul participanților la cina Domnului, împreună cu trimiterea raportului de lucru din luna Aprilie. Trebuie raportat separat asistații și separat pe aceia cari au luat parte din Cina Domnului.

Dacă într'un loc se adună împreună din mai multe comuni, atunci trebuie raportat separat pe cei participatori din fiecare comună, însă trebuie raportat numai comuna și numărul participanților.

RĂSBUNARE ASUPRA FILISTENILOR

SAMSON, PARTEA I-a

„Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Pentru că Filistenii s'au dedat la răzbunare, pentru că s'au răzbunat în chip buljocurilor și din adâncul sufletului, vîind să nimiczească totul, în ura lor străveche... Mă voi năpusti cu mare răzbunare asupra lor, pedepsindu-i cu urgie. Și vor ști că eu sunt Domnul, când imi voi răzbuna pe ei”. — *Ezechiel 25:15, 17.*

IEHOVA pedepsește pe dușmanii săi pentru că numele și Cuvântul său să fie justificate. Toți trebuie să știe că Iehova este suprem, mai presus de toate, și că nimeni nu este înaintea lui. Astfel de creaturi cari se răsvrătesc împotriva lui Dumnezeu și încearcă să împiedece aducerea la îndeplinire a scopului său sunt îngâmfașe și prezumțioase, adică au o părere bună de sine însuși. Îngâmfașea și lăcomia au dus pe Lucifer la cădere și au făcut din el „Șarpele cel vechiu” care se opune lui Dumnezeu. Toți cari se împotrivesc lui Dumnezeu sunt sămânța Șarpelui. Toți aceștia sunt îngâmfași, insolenți și lacomi și sfârșitul lor este nimicire. Iehova își face cunoscut supremația prin aceea că pedepsește pe cei trufași. Prin puterea lui turbură marea, prin priceperea lui îi slarmă furia [după Biblia americană: trufia?]. (Iov 26:12) „Orice inimă trufașă este o scârbă înaintea Domnului; hotărît, ea nu va rămânea nepedepsită”. (Proverbe 16:5) „Domnul surpă casa celor mândri”. (Proverbe 15:25) Cei mândri sunt accia cari se poartă cu insolență sau îngâmfare înaintea Domnului. Toți cari se împotrivesc executării scopurilor lui Iehova sunt trufași, insolenți și prezumptțioși.

Oamenii în neștiința lor au ocărât pe Dumnezeu și au pângărit numele său sfânt prin aceea c'au acuzat pe Dumnezeu că ar fi pus pe Izraeliți să omoare și să distrugă pe oamenii altor națiuni. Iehova a făcut să se poarte un războiu nimicitor împotriva Amalechiților și împotriva altor triburi învecinate pentru că au avut îndrăzneala să împiedece pe poporul ales al lui Dumnezeu de a executa porunca sa și de a intra în țara făgăduită. Alții au explicat în mod greșit că Amalechiții, Filistenii și alte seminții au fost sub sentința de moarte și de aceea Dumnezeu nu le-a făcut nici-o nedreptate prin cauzarea execuției lor. O astfel de concluziune însă nu poate fi justă, deoarece Adam a fost singurul care a fost sub sentința de moarte și toți urmașii săi au moștenit moartea. Dacă Dumnezeu ar fi pus pe Izraeliți să distrugă pe Amalechiți, Filistenii și pe alții numai pentru că au fost sub sentința de moarte, atunci ar fi fost nimiciți de mult toți ceilalți oameni din acelaș motiv. Unii din neamul onienesc au fost foarte binecuvântați de Iehova deși și ei întocmai ca și Filistenii au fost supuși morții din pricina păcatului moștenit. Motivul pricinuirii nimicirii Filistenilor a fost cu totul altul.

Din timpul răsvrătirii lui Lucifer Iehova și-a făcut cunoscut scopul de a-și justifica numele, și el n'a putut face lucrul acesta și în acelaș timp să permită dușmanilor săi să rămână în viață. Toate creaturile cari s'au împotrivit lui Iehova și aducerii la îndeplinire a voinței sale, s'au dovedit în felul acesta ca dușmani ai lui Dumnezeu. Izraeliții au fost poporul pe care și l-a ales Iehova pentru scopul său, și lor le-a poruncit Iehova să facă anumite lucruri. Amalechiții, Filistenii și alții au cautat să se pună în mod nelegiuit în calea aducerii la îndeplinire a scopului lui Dumnezeu cu poporul său ales, și de aceea au atacat pe Izraeliți și au luptat împotriva lor, prin urmare ei au luptat împotriva lui Dumnezeu. Amalechiții au luptat împotriva Izraeliților ca să-i împiedece să ajunga în țara făgăduită, și de aceea este scris: „Domnul a zis lui Moise: Serio lucrul acesta în care, ca să se păstreze aducerea aminte, și spune lui Iosua că voi șterge pomenirea lui Amalec de sub ceruri”. (Exodul 17:14) Filistenii au fost o parte a sămânței Șarpelui care a luptat împotriva Izraeliților și a încercat să se pună în calea lui Dumnezeu și să zădărnicească scopurile sale cu privire la Izraeliți.

Că din ce motiv a venit pedepsire asupra aceluiaș popor din vechime care s'a împotrivit lui Izrael, se poate vedea și înțelege clar de accia cari sunt consacrați lui Iehova. Prin faptul că Izraeliții au fost poporul ales al lui Dumnezeu, lucrurile cari li s'au întâmplat au fost pilde despre lucruri mai mari viitoare „și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste cari au venit sfârșiturile veacurilor”. (1 Corinteni 10:11) Poporul lui Dumnezeu trebuie să cugete neîncetat la următoarea declarațiune inspirată: „Tot ce a fost scris mai înainte, a fost scris pentru învățătura noastră, pentru că, prin răbdarea și prin mângâierea pe care o dau Scripturile, să avem nădejde”. — Romani 15:4.

S a m s o n

Cartea biblică a Judecătorilor cuprinde în capitolele treisprezece până la șasesprezece inclusiv o dare de seamă despre Samson și faptele sale. Printre acestea sunt raportate cu deosebire următoarele: Omorirea unui leu cu mâna goală; omorirea a treizeci de Filistenii; ruperea funiei țării cu care a fost legat; bălăia sa cu Filistenii, în-

trebuințând ca armă o falcă de măgar; ducerea porților cetății Gaza; și la urmă dărâmarea templului Filistenilor prin care au fost omoriți mii de Filistenii. Criticii moderni zic că aceste fapte eroice sunt numai o poveste și ei discreditează cu totul darea de seamă biblică cu privire la aceasta. Pe când alții cari au dorit să creadă relatarea biblică despre Samson, au conchis că darea de seamă numai de aceea s'a dat ca să învețe pe creștini anumite lecțiuni cu privire la dezvoltarea caracterului și tăria de caracter. Amândouă concluziunile acestea sunt greșite. Faptul că această dare de seamă apare în Cuvântul lui Dumnezeu dovedește definitiv că aci nu este vorba de o poveste ci de o dare de seamă adevărată care s'a făcut sub conducerea Celui Prea Înalt, și că această dare de seamă este în legătură cu scopul său ce nu se schimbă. Mai departe această dare de seamă n'a fost scrisă ca să învețe anumite lecțiuni sau să deie exemple cari să fie urmate de alții, ci ea a fost scrisă în armonie cu regula lui Dumnezeu din vechime ca să servească spre folosul acelor peste cari a venit sfârșitul lumii ca să aibă speranță.

⁶ Darea de seamă a lui Iehova despre Samson și faptele sale eroice este darea de seamă a unei drame profetice, care de aceea a fost pusă la punct și scrisă ca să arate rămășiței siguranța executării apropiate a răzbunării lui Dumnezeu asupra dușmanilor săi. Filistenii au fost o parte a sâmbânței Șarpelui, prin urmare dușmani ai lui Dumnezeu. Ei și-au arătat deajuns dușmănia nelegiuită împotriva lui Dumnezeu prin încercarea lor de a nimici pe poporul ales Izrael. Acea dușmănie și ură drăcească ale Filistenilor împotriva poporului lui Dumnezeu au început să se arate încă din zilele lui Isac și au continuat până când Filistenii au fost nimiciți de pe pământ. (Genesa 26:18—21) David a câștigat o biruință mare și decisivă asupra Filistenilor în două rânduri, și încă mult timp după aceea vorbește profetul lui Dumnezeu despre aceasta. Acele două rânduri au fost bătălia dela muntele Perașim și bătălia dela muntele Gabaonului. (2 Samuel 5:18—25) La mult timp după ce Filistenii au fost bătuți complect și au fost acoperiți cu rușine și au fost nimiciți ca națiune, Dumnezeu a făcut pe profetul său Ezechiel să proorocească și să zică: „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Pentru că Filistenii s'au dat la răzbunare, pentru că s'au răzbunat în chip batjocoritor și din adâncul sufletului, voind să nimicească totul, în ura lor străveche... Mă voi năpusti cu mare răzbunare asupra lor”. (Ezechiel 25:15—17) După aceea Iehova adaogă că se va răzbuna pe Filistenii „și vor ști că eu sunt Domnul”. Această profeție a lui Ezechiel care a fost scrisă cu mult timp după înfrângerea deplină a Filistenilor arată că lucrurile cari s'au întâmplat în Israel în legătură cu Filistenii anunță dinainte un eveniment mare și important care va avea loc la sfârșitul lumii în care timp trăim noi acum și în care, după cum declară Dumnezeu, toți trebuie să știe că el este Iehova, Cel Prea Înalt.

Noi așteptăm acum prin urmare plini de încredere o înțelegere cu privire la Samson și faptele sale după cum sunt raportate în darea de seamă divină.

A c t o r i i

⁷ Ca ajutor la studiul acestei drame profetice a lui Samson sunt menționați aci mai întâiu actorii preeminenți, rolul pe care-l joacă fiecare din ei și ce reprezintă în mod profetic. Manoah tatăl lui Samson a reprezentat în această dramă pe Iehova Dumnezeu; femeia sau soția lui Manoah a jucat acolo rolul prin care a fost reprezentată femeia lui Dumnezeu, adică organizațiunea sa universală, care naște pe copiii Domnului cari formează casa sa regală.

⁸ Samson a reprezentat acolo pe copiii lui Iehova cari îi sunt consacrați pe deplin și-i rămân credincioși până la moarte.

⁹ „Leul tânăr” pe care l-a sfâșiat Samson fără să aibă ceva în mână a reprezentat la început dreptate și a jucat după aceea rolul clerului așa-zis protestant care se împotrivesc mesajului lui Dumnezeu și tratează în mod răutăcios pe solii săi.

¹⁰ Filistenii din dramă joacă rolul prin care a fost reprezentată cu deosebire ierarhia sau preoțimea romano-catolică, și în general prin care au fost reprezentați toți aceia cari sub influența și puterea ierarhiei conspiră, se unesc și lucrează împreună cu ea la persecutarea poporului lui Dumnezeu. Rolurile jucate de ceilalți actori se vor arăta în decursul examinării raportului divin al dramei.

D r a m a

¹¹ Ziua prigonirii crude a poporului lui Dumnezeu a sosit, și bunătatea Tatălui nostru față de aceia cari-l iubesc și-l slujesc se arată mai departe în înțelegerea pe care li-o dăruiește cu privire la aceste tablouri profetice pentru ca rămășița să-și poată continua serviciul cu răbdare și să nu obosească în facerea binelui, și să primească mângâiere din Scriptură, să fie întărită în speranța sa și să poată continua să aducă laude lui Iehova. De aceea va fi bine de a examina cu rugăciune și cu luare-aminte întregă darea de seamă biblică cuprinsă în capitolul treisprezece până la capitolul șasesprezece incluziv din cartea Judecătorilor, și pentru examinatorul Scripturii va fi bine să citească această dare de seamă cu atențiune.

¹² Izraeliții au fost poporul de legământ al lui Dumnezeu și s'au învoit să facă voia sa. În aceasta reprezintă pe aceia din ținutul „creștinătății” cari declară a crede în Domnul Isus Christos și a sluji pe Iehova Dumnezeu și cari prin urmare se află într'un legământ tăcut de a face voința lui Dumnezeu. „Copiii lui Izrael au făcut iarăși ce nu plăcea Domnului; și Domnul i-a dat în mâinile Filistenilor, timp de patruzeci de ani”. — Judecătorii 13:1.

¹³ „Crestinătatea” de asemenea ‘a mers pe calea răului și n’a urmat poruncile lui Iehova ci a făcut ceeace a poruncit Satan și s’a ocupat cu politica și cu alte lucruri asemănătoare și și-a văzut de interesele sale egoiste. „Crestinătatea” s’a convins pe sine însăși că face ce este drept, ea însă a urmat o cale greșită. „In ochii nebunului dreaptă este calea sa” (Proverbe 12:15; trad. Dr. N. Nitulescu) „Multe căi se pot părea bune omului, dar la urmă se văd că duc la moarte”. (Proverbe 14:12) „Cel neprihănit se uită la casa celui rău, și vede ce repede sunt aruncați de Dumnezeu cei răi în nenorocire”. — Proverbe 21:12.

¹⁴ Dumnezeu a înștiințat pe Izraeliți dinainte că-i va da în mâinile dușmanilor lor dacă vor fi necredincioși legământului lor; și acum se și aflau sub stăpânirea apăsătoare a Filistenilor și aceștia maltratau pe poporul Israel. Filistenii n’au fost urmașii lui Sem ci ai lui Ham; ei emigraseră din Egipt și ocupaseră coasta Mării Mediterane; prin urmare ținutul lor era în vestul țării pe care o împărțise Dumnezeu Izraeliților. (Geneza 10:6, 13, 14; Amos 9:7) Filistenii au fost un popor comercial care a făcut comerț pe mare. Ei au fost lacomi, nemiloși și cruzi. Ei au fost fiii ai Diavolului și l-au reprezentat pe el și au făcut ce le-a poruncit cel rău fie că au știut lucrul acesta sau nu. Intocmai după cum Dumnezeu a permis Diavolului să rămână în viață și să exerciteze putere asupra oamenilor tocmai așa a permis și Filistenilor să locuiască în Palestina ca încercare pentru Izraeliți, pentruca Izraeliții să aibă în felul acesta ocaziune să dovedească neprihănirea lor față de Iehova, și Izraeliții au trebuit să facă aceasta prin împotrivire statornică Filistenilor. Ei n’au putut să facă un compromis cu Filistenii și în acelaș timp să-și păzească neprihănirea față de Dumnezeu. (Judecători 3:1—4) Aceasta este în armonie cu ceeace a zis Dumnezeu Diavolului și lui Faraon care a reprezentat pe Diavolul. (Exodul 9:16) Ținând seamă de faptul că declarațiunea profetului Ezechiel citată mai sus a fost profetică și s’a referit la un timp de mai târziu, și că această profecie se împlinește la sfârșitul lumii unde ne aflăm noi acum, este de așteptat că Dumnezeu va arăta poporului său câteva fapte cari se potrivește la această profecie și cari arată prin urmare împlinirea ei.

¹⁵ Scopul principal al împlinirii profetiei este justificarea numelui lui Iehova, de aceea face Domnul ca profetia să se împlinească în decursul timpului când îi place să-și arate răsbunarea pe dușmanii săi. Filistenii au fost scoși din Egipt și aduși în țara Palestina, ei reprezintă prin urmare un popor care pe dinafară face impresia de a fi ieșit din lume (deoarece Egiptul a reprezentat lumea) și care a susținut a fi adoratori ai lui Dumnezeu, dar în realitate sunt copii și adoratori ai Diavolului. Ei sunt aceia cari susțin în mod fățarnic a servi pe Dumnezeu dar și în acelaș timp combat și prigonesc amarnic pe poporul adevărat al lui Dumnezeu. Dovada istorică incontestabilă arată peste orice îndoială că Fi-

listenii au preumbrit cu deosebire pe ierarhia romano-catolică: și este desigur la loc de a prezenta aci câteva dovezi cari pot fi găsite în enciclopediile competente ale lumii.

¹⁶ Organizațiunea romano-catolică susține cu îndrăzneală că a ieșit din lume care a fost reprezentată simbolic prin Egipt, și că ea este reprezentanta lui Dumnezeu și a lui Christos Isus, și această organizațiune lucrează în felul și în numele unei organizațiuni religioase. Corporațiunea vizibilă de care este guvernată organizațiunea bisericii catolice este ierarhia romano-catolică cu cartierul general al ei în cetatea Vaticanului din Roma. Cuvântul „ierarhie” înseamnă domnie și putere în lucruri sfinte (Webster). Ierarhia romano-catolică se compune dintr’un corp de bărbați așa-numiți „clerici” și acest grup de oameni formează un fel de guvern care exercitează autoritate peste alții cari s’au asociat cu biserica catolică; și această ierarhie caută să controleze afacerile politice ale națiunilor pământului. Politica ierarhiei este să domnească peste pământ. Ea susține în mod fals a fi o instituțiune divină, în realitate însă este cea mai importantă creațiune vizibilă a Diavolului și reprezentanta lui cea mai înaltă de pe pământ. Următoarea definițiune a ierarhiei este luată din „Encyclopedia Britannica”: „O tagmă și o știință și o activitate sfântă adusă cât se poate de aproape de asemănarea cu Dumnezeu și înălțată la imitarea lui Dumnezeu în proporțiune cu iluminarea divină, dăruită ei”. (Volumul 13) Autorii ei susțin că ierarhia este o imitațiune a ordinii organizațiunii lui Dumnezeu descoperite în Biblie. Diavolul este un dumnezeu fals care caută să imiteze pe Iehova și pe fiecare parte a organizațiunii sale. Descrierea biblică a organizațiunii nelegiuite a lui Satan corespunde în mod exact ierarhiei romano-catolice. „Căci noi n’avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânilor în tunerecului acestui veac, împotriva duhurilor răutății cari sunt în locurile cerești”. (Efeseni 6:12) Așa este atacat poporul lui Dumnezeu de pe pământ de Diavolul și de fiecare parte invizibilă și vizibilă a organizațiunii sale. Diavolul încearcă să întoarcă pe toți oamenii dela Iehova Dumnezeu prin înșelăciune, amăgire, prigonire și apăsare, și el se servește în mod rafinat de ierarhia romano-catolică pentru ași ajunge scopul nelegiuit.

¹⁷ Papa este numai cu numele capul organizațiunii ierarhiei. Capul adevărat este ierarhia însăși și ea dictează Papei ce trebuie să spună și să facă. Tagma Iezuiților este agentul secret al ierarhiei și ea execută ordinele și poruncile ierarhiei. Iezuiții s’au sfredelit întocmai ca viermii în fiecare organizațiune a lumii. Făcând această tagmă serviciul de spionaj al ierarhiei, mulți iezuiți susțin în mod mincinos a fi protestanți și ocupă slujbe de preoți în bisericile protestante. Alții intră în ordinul francmasonilor și în organizațiuni asemănătoare și lucrează în felul acesta ca spioni pentru ierarhie. Unul dintre scopurile

principale ale ierarhiei este stăpânirea tuturor națiunilor pământului, și organizațiunea pentru serviciu secret a Iezuiților aduce la îndeplinire multe planuri rele pentru a realiza acest scop. Unul dintre mijloacele de care se servește ierarhia în îndelnicirea ei întinse este organizarea de agitatori împotriva guvernului care este la cârmă, cari organizațiuni sunt numite între altele și comunisti; și după aceea ierarhia țipă în gura mare că comunistii sunt pe punctul de a răsturna guvernul; și sub scutul acestui țipăt prin care poporul este înspăimântat, ierarhia întrebunțează starea de spaimă creată în felul acesta ca pretext pentruca o altă organizațiune să ajungă la putere. Tocmai lucrul acesta s'a întâmplat în Germania. Mai întâiu ierarhia a organizat pe comunisti și s'a servit de ei ca să se înspăimânte Germania și după aceea a organizat pe naziști (național-socialiști) prin cari au ajuns la putere. După aceea ierarhia a încheiat un concordat sau invocată cu naziștii privitor la Germania. Existența acestui concordat a fost recunoscută de presă înainte de aceasta cu câteva săptămâni. Poporul lui Dumnezeu este făcut aci atent la aceste lucruri ca să vadă mai limpede cât de exact a prezis Iehova înainte de aceasta cu mult timp organizațiunea Diavolului, care va prizoni pe poporul său în zilele din urmă și felul cum se va purta el cu ea la sfârșitul lumii.

¹⁸ Sfânta Scriptură arată că Avraam a fost întrebunțat să reprezinte în tablou pe Iehova Dumnezeu și fiul său Isac a reprezentat pe unsul lui Dumnezeu Christos Isus și membrii credincioși ai casei sale regale. Apa este un simbol al adevărului susținător de viață. Avraam a săpat fântâni pentruca cei ce-au trăit atunci să aibă apă ca să-și țină în viață. Iehova Dumnezeu a pregătit izvoarele mântuirii pentruca poporul său să fie susținut prin ele. (Isaia 12:3. Filistenii reprezentanții Diavolului au astupat fântânile pe cari le-a săpat Avraam. Isac a săpat alte fântâni pentruca oamenii să aibă apă. Christos Isus, mai marele Isac, a deschis „izvoarele mântuirii” când a venit pe pământ, și fiecare care a auzit vocea sa și a ascultat-o a alergat la apele dătătoare de viață și s'a strădui să țină izvorul deschis pentruca și semenii săi să poată bea din el. — Ioan 4:13, 14; 18:37. (Compară aci Geneza 26:17—22.)

¹⁹ Toți urmașii adevărați și credincioși ai lui Christos Isus, mai marele Isac, s'au strădui cu sârguință să învețe pe semenii lor adevărul. Diavolul însă a luptat neîncetat împotriva aceea ca oamenii să nu afle adevărul, și ierarhia romano-catolică a fost instrumentul său principal pentru a ascunde adevărul și a ținea pe popor departe de el. Pentru a ținea pe oameni în neștiință cu privire la adevăr ierarhia a pus la cale cruda, nelegiuita și diavoleasca închizițiune și a fost întrebunțată de ea ani de zile în diferite părți ale pământului, și închizițiunea este întrebunțată încă și astăzi în acest scop dar firește într'o formă mai rafinată. Numai unor instituțiuni drăcești, cari susțin în mod fățarnic a fi dela Dumnezeu

dar cari de fapt sunt instrumentele Diavolului, le-ar fi putut reuși vreodată să țină pe popor cu totul în neștiință despre apele mari ale adevărului cari sunt atât de importante pentru viața și fericirea creaturilor omenești. Intocmai după cum Filistenii au apăsă pe poporul de legământ al lui Dumnezeu din Palestina, tot așa și în antitip „Filistenii” adică ierarhia romano-catolică și cei înșelați de ea au apăsă neîncetat pe poporul de legământ al lui Dumnezeu și au continuat să facă lucrul acesta până în ziua de astăzi, în scopul de a ținea pe oameni în neștiință despre Cuvântul lui Dumnezeu și de a da Diavolului ocazie să-și realizeze lăudăroșia provocătoare că el ar putea să întoarcă pe toți oamenii dela Dumnezeu.

²⁰ A trebuit să vină timpul când Dumnezeu va face ceva pentru a libera pe poporul său de legământ de apăsătorii săi cruzi. Dumnezeu a pregătit prin urmare calea pentru a aduce pe Samson pe scena acțiunii și pentru a-l întrebunța să preumbrească începutul liberării aceloră cari iubesc și slujesc pe Iehova. „Era un om în Țorea, din familia Danișilor, care se chema Manoah. Nevastă-sa era stearpă, și nu năștea”. — Judecătorii 13:2.

²¹ Drama începe cu Manoah și nevasta sa cari intră mai întâiu pe scenă. Numele Manoah înseamnă „liniște”, „loc al liniștei” sau „dătător de daruri”. Iehova Dumnezeu este acela care aduce liniște poporului său și el este Dătătorul fiecărui dar bun și desăvârșit. Manoah reprezintă aci după cât se pare pe Iehova Dumnezeu. „Domnul binecuvintează pe poporul său cu pace”. (Psalm 29:11) „Întoarcete, suflete, la odihna ta, căci Domnul ți-a făcut bine”. (Psalm 116:7) Prin fiul lui Manoah Iehova a dat poporului Izrael liniște și pace timp de douăzeci de ani. (Judecătorii 15:20; 16:31) Liniștea sau odihna lui Iehova este în organizațiunea sa principală în care cel mai înalt este Christos Isus. „Da, Domnul a ales Sionul, l-a dorit ca locuință a lui, și a zis: Acesta este locul meu de odihnă pe vecie; voi locui în el, căci l-am dorit”. — Psalm 132:13, 14.

²² Manoah este arătat ca „un anumit om din Țorea” (Biblia engleză) deoarece el a fost un om al credinței care a căutat să cunoască și să facă voința lui Dumnezeu. (Judecătorii 13:8) Credința și devotamentul său față de Iehova reies din obiecțiunile sale împotriva fiecărui lucru care a părut a fi contrar legii lui Dumnezeu. El a fost în favoarea lui Iehova și aceasta se poate vedea din faptul că Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah și a împlinit-o. (Versetul 9) Manoah a fost din cetatea Țorea, un loc aproape de granița ținutului care a fost locuit de seminția Dan. Timna a fost un loc cam la o depărtare de 5 kilometri de acolo și el a fost ocupat de Filistenii. (Judecătorii 14:1—4; 15:6) Imprejurimea cetății Țorea a fost unul dintre ținuturile cele mai importante ale Palestinei în ce privește viile, și acolo bine înțeles că populațiunea a băut vin deoarece ea l-a făcut. Numele „Țorea” înseamnă „înșepător”, „bondar” sau „viespe”. Manoah a fost din cetatea aceea și din neamul sau seminția Dan. Nu-

mele „Dan” înseamnă „arbitru” sau „judecător”. Sosise timpul lui Iehova să-și justifice cuvântul profetic cu privire la seminția Dan pe care l-a rostit prin Iacob: „Dan va judeca pe poporul său [prin urmașul său judecătorul Samson], ca unul din semințiile lui Israel. Dan [prin Samson] va fi un șarpe [unul care aduce nefericire sau nenorocire durabilă peste dușmanii lui Dumnezeu] pe drumul dușmanilor”, o năpărcă [adică cineva care este surd față de farmecele lui Satan și refuză să le asculte și nu se lasă influențat de ele; vezi Psalm 58:1, 5] pe cărare [pe cărarea războiului], mușcând călcăiele calului [ale organizației de război a lui Satan], făcând să cadă călărețul [instrumentele îngâmfate ale lui Satan] pe spate. In ajutorul tău [prin Judecătorul], nădăjduiesc [poporul lui Dumnezeu de pe pământ]. Doamne!” (Genesa 19:16—18) „Despre Dan a zis [Moise]: Dan este un puia de leu, care s’aruncă din Basan [ca să alunge pe dușman]”. — Deuteronomul 33:22.

²⁰ Filistenii au fost un popor mândru, fălos, obraznic și disperat de rău. Iehova dă mijloacele pentru străpungerea și sfărâmarea celor mândri. (Iov 26:12) Aci Iehova a făcut pregătiri pentru nașterea lui Samson care a trebuit să bată pe dușman și să înceapă să libereze pe Izrael. Numele femeii lui Manoah nu este arătat; ea este arătată doar ca o „femeie” și despre ea se spune că era stearpă. În felul acesta corespunde ea descrierii lui Isaia a femeii lui Dumnezeu, adică organizația sa, care la timpul rânduit devine mama tuturor copiilor lui Dumnezeu. (Isaia 54 versurile 1—13) Întocmai după cum a fixat Iehova un timp pentru nașterea copilului Samson care a trebuit să înceapă să libereze pe poporul său, tot așa a avut Dumnezeu și un timp fixat când mesajul său a trebuit să meargă și să înceapă să pregătească calea înaintea sa ca să poată veni la templul său și să libereze pe poporul său. (Maleahi 3:1—3) Femeia sau organizația lui Dumnezeu n’a putut naște înainte de timpul rânduit al lui Dumnezeu. Dela Rusalii urmașii adevărați ai lui Christos Isus au așteptat întoarcerea sa, și acesta a fost marele eveniment asupra căruia a fost concentrată atențiunea lor. Cam prin anul 1874 au început urmașii adevărați ai lui Christos Isus să-și îndrepte atențiunea asupra venirii sale a doua și după aceea s’a scris mult despre lucrul acesta. (Vezi „Turnul de Veghere”, Februarie 1881, paginile 3, 4, în englezește).

²¹ Iehova a trimis pe îngerul său ca să anunțe celor ce aparțin organizației sale pe Liberatorul viitor: „Îngerul Domnului s’a arătat femeii, și i-a zis: Iată că tu ești stearpă, și n’ai copii; dar vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu”. (Judecătorii 13:3) Îngerul s’a arătat femeii după cât se pare cu nouă luni înainte de nașterea lui Samson și în decursul acestui timp femeia a trebuit să observe și să urmeze porunca următoare care i-a fost dată: „Acum ia bine seama, să nu bei nici vin, nici băutură tare, și să nu mănânci nimic necurat. Căci vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu. Briciul nu va trece peste capul lui, pen-

trucă acest copil va fi închinat lui Dumnezeu [va fi nazareu al Domnului; după trad. Dr. N. Nitzulescu] din pântecul mamei lui; și el va începe să izbăvească pe Israel din mâna Filistenilor”. — Judecătorii 13:4, 5.

²² Din timpul când femeia a rămas însărcinată până la nașterea copilului ea a trebuit să observe în mod strict porunca care i-a fost dată pentruca să nască un copil care să fie potrivit pentru scopul lui Iehova. Copilul a trebuit să fie un nazareu al lui Dumnezeu din pântecul mamei lui. Legea lui Dumnezeu cu privire la nazareii sună: „Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: Când un bărbat sau o femeie se va despărți de ceilalți, făcând o juruință de nazireat, ca să se predea Domnului să se ferească de vin și de băutură îmbătătoare; să nu bea nici oțet făcut din vin, nici oțet făcut din vreo băutură îmbătătoare; să nu bea nicio băutură stoarsă din struguri, și să nu mănânce struguri proaspeți nici uscați. În tot timpul nazieratului lui, să nu mănânce nimic care vine din viță, dela sămburi până la pielea strugurelui. În tot timpul nazieratului, briciul să nu treacă pe capul lui; până la împlinirea zilelor pentru cari s’a închinat Domnului, va fi sfânt; să-și lase părul să crească în voie. În tot timpul cât s’a făgăduit Domnului prin jurământ, să nu se apropie de un mort; să nu se pângărească nici la moartea tatălui său, nici a mamei sale, nici a fratelui său, nici a sorei sale, căci poartă pe cap închinarea Dumnezeului lui. În tot timpul nazieratului, să fie închinat Domnului”. — Numeri 6:2—8.

²³ Comentatorii Biblicii au declarat în general că Samson ar fi luat asupra sa juruința unui nazareu, însă nu există nici o dovadă pentru sprijinirea acestei susțineri. Mamei sale i s’a poruncit să îplinească toate cerințele legii nazieratului: „Pentruca acest copil va fi nazareu al Domnului din pântecul mamei lui”. Acest text arată că copilul n’a avut nimic de-a face cu lucrul acesta. Femeia însă a trebuit să îplinească porunca sau datoria care i-a fost impusă; și aceasta dovedește că lui Dumnezeu nimic nu-i place ci numai aceea ce îi este consacrat pe deplin și complect. Mai departe aceasta dovedește că femeia a trebuit să nască un copil care a fost despărțit cu totul pentru Dumnezeu și care i-a fost consacrat pe deplin dela naștere. A fost cu neputință ca copilul să se poată consacra lui Dumnezeu înainte de naștere și să ieie asupra sa o juruință de consacrat; mama însă a consacrat copilul Domnului. Aceasta dovedește că femeia lui Dumnezeu, adică organizația sa, naște numai de aceia cari sunt despărțiți cu totul de lume și sunt consacrați pe deplin lui Iehova. Ei nu au o altă alegere. Ei trebuie să fie devotați pe deplin lui Dumnezeu și să fie despărțiți de lume complect și în mod absolut pentru serviciul lui Dumnezeu, și acesta trebuie să fie cazul încă înainte de a fi născuți ca fiii lui Dumnezeu. „Și toți fiii tăi vor fi ucenicii Domnului [învățați de Iehova; după trad. engleză], și mare va fi pacea fiilor tăi”. (Isaia 54:13; trad. Dr. N. Nitzulescu)

Toți cari sunt învățați de Dumnezeu trebuie să fie despărțiți de tot pentru El căci altfel nici n'ar putea fi învățați de Domnul. Faptul că lui Samson nu i-a fost permis să-și taie părul fără a pierde favoarea lui Iehova arată că copiii femeii lui Dumnezeu nu se consacreză numai pe jumătate lui Iehova ci au trebuit să i se devoleze pe deplin și complect. Deoarece Samson a jucat un rol important în drama profetică, și importanța părului său lung este accentuată, din cecece trebuie să reiese că părul său lung a reprezentat ceva ce se referese în mod deosebit la urmașii adevărați ai lui Christos Isus cari vor fi pe pământ la sfârșitul lumii.

²¹ Porunca lui Dumnezeu dată femeii a fost: „Acest copil va fi nazareu al Domnului din pântecul mamei lui”. Aceasta înseamnă că el a trebuit să fie dela nașterea sa un despărțit, consacrat și devotat al lui Dumnezeu, de aceea a zis Iehova: „Și el va începe să izbăvească pe Israel din mâinile Filistenilor”. În acest loc al dramei Samson după cum se pare reprezintă pe aceia cari au început să libereze pe poporul lui Dumnezeu din mâna Filistenilor antitipici, și anume prin vestirea credincioasă a Cuvântului lui Dumnezeu și prin facerea de cunoscut a puterii și numelui mare al lui Dumnezeu. Lucrul liberării depline a lui Israel de Filistenii a fost implinit de David, cu deosebire în cele două bătălii mari cari s'au dat la muntele Perașim și Gabaon. La aceste două bătălii arată Dumnezeu prin profetul său și ele preumbresc liberarea mai mare care va fi înfăptuită prin Christos Isus, marele David antitipic. — Isaia 28:21.

²² În armonie cu aceasta Christos Isus a început cam prin anul 1878 să pregătească calea înaintea lui Iehova, și din acel timp el a trimis pe urmașii săi credincioși să facă cunoscut scopul lui Iehova de a alunga pe toți dușmanii săi și de a introduce împărăția sa a dreptății.

²³ Vestea pe care a primit-o femeia, mama lui Samson, a comunicat-o imediat bărbatului ei. „Femeia s'a dus și a spus bărbatului ei: Un om al lui Dumnezeu a venit la mine, și avea înfățișarea unui inger al lui Dumnezeu, o înfățișare înfricoșată. Nu l-am întreat de unde este, și nici nu mi-a spus care-i este numele. Dar mi-a zis: Tu vei rămânea însărcinată, și vei naște un fiu; și acum să nu bei nici vin nici băutură tare, și să nu mănânci nimic necurat, pentrucă acest copil va fi închinat lui Dumnezeu din pântecul mamei lui, până în ziua morții lui”. — Judecătorii 13:6, 7.

³⁰ Aceasta nu înseamnă că organizațiunea lui Dumnezeu trebuie să-i spue ce se va întâmpla, ci aceasta arată că organizațiunea universală a lui Dumnezeu este în armonie deplină și complectă cu voința lui Dumnezeu. Scopul anunțat al lui Iehova a fost să nască prin femeia sa, adică prin organizațiunea sa, o „sămânță” care să nimicească pe dușman. (Genesa 3:15) Această sămânță trebuie să fie devotată pe deplin lui Iehova. Femeia a repetat bărbatului ei cuvintele pe cari le-a auzit, și anume: „Acest copil închinat lui Dumnezeu din

pântecul mamei lui, până în ziua morții lui”; și aceasta înseamnă că toți cari doresc să ieie parte la liberarea poporului de organizațiunea nelegiuită a lui Satan trebuie să fie credincioși pe deplin lui Dumnezeu până la moarte. — Apocalips 2:10.

³¹ Christos Isus a ascultat pe Dumnezeu în toate lucrurile pe deplin, chiar și până la o moarte insultătoare, și din pricina credincioșiei sale i s'a dat marea și înalta pozițiune a autorului mântuirii veșnice și a marelui liberator și Justificator al numelui sfânt al lui Dumnezeu. (Evrei 2:7—9; Evrei 5:7—9) Toți cei născuți de femeia lui Dumnezeu trebuie să fie de asemenea credincioși până la moarte dacă voiesc să ieie parte la justificarea numelui lui Iehova. Cineva a putut fi înșelat vremelnic de dușman și a putut primi iertare după căință, dar dacă cineva se desparte de Domnul înseamnă că sfârșitul lui va fi nimicire. Juruința de nazareu care a fost impusă mamei arată așa dar că organizațiunea lui Iehova numai un astfel de popor va avea pe pământ care este consacrat pe deplin și complect lui Iehova. Credincioșia fiecăruia trebuie să înceapă din timpul când a fost născut de organizațiunea lui Dumnezeu, și din acel timp trebuie să continue vecinic.

Rugăciune către Iehova

²⁴ În acest loc al dramei Manoah a jucat rolul acelora cari se incred pe deplin în Iehova Dumnezeu și se sprijinesc pe El. Manoah n'a știut că ingerul Domnului a fost acela care s'a arătat femeii sale (Versetul 16). Arătându-și credința în Iehova Dumnezeu, Manoah s'a rugat: „Manoah a făcut Domnului următoarea rugăciune: Doamne, te rog, să mai vină odată la noi omul lui Dumnezeu pe care l-ai trimis, și să ne învețe ce să facem pentru copilul care se va naște!” — Judecătorii 13:8.

²⁵ Manoah a crezut pe deplin că vestea pe care a primit-o dela femeia sa a fost adevărul: el a dorit să fie învățat mai departe în această chestiune, și întocmai ca toți credincioșii a recunoscut că învățătorul său adevărat este Dumnezeu. El a arătat prin cuvintele sale că a fost convins pe deplin că femeia sa stearpă numai prin ordin divin va deveni roditoare și numai prin puterea lui Iehova va naște un copil, și de aceea a dorit să fie condus pe calea cea dreaptă și să fie învățat ce trebuie să facă din partea sa. Aceasta a fost în armonie cu regula fixă a lui Dumnezeu. (Proverbe 3:5, 6) Făgăduința lui Iehova s'a implinit și la Manoah: „Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Manoah, și ingerul lui Dumnezeu a venit iarăși la femeie. Ea ședea într'un ogor, și Manoah, bărbatul ei, nu era cu ea”. (Judecătorii 13:9) Ingerul s'a arătat din nou femeii și așa se vede că de aceea a venit mai întâiu la ea deoarece ea a fost în stare să-l recunoască iarăși ca aceeaș creatură care i s'a arătat mai înainte. Darea de seamă sună că femeia „ședea într'un ogor” când s'a arătat ingerul, cecece înseamnă că membrii organizațiunii

nii lui Dumnezeu sunt tot mereu, în serviciu așa dar „în ogor”.

¹⁴ Fără îndoială Manoah s'a rugat cu voce tare în prezența femeii sale, și ea a avut credință că arătarea din nou a omului a fost un răspuns la aceea rugăciune și că solul va aștepta până când va aduce acolo pe bărbatul ei. „Ea a alergat repede să dea de veste bărbatului ei, și i-a zis: Iată că omul care venise în cealaltă zi la mine, mi s'a arătat iarăși”. (Judecătorii 13:10) Manoah a arătat credința sa în Dumnezeu și în ascultarea rugăciunii sale prin aceea că a mers imediat cu femeia sa ca să vadă pe sol. „Manoah s'a sculat, a mers după nevastă-sa, s'a dus la omul acela, și i-a zis: Tu ai vorbit femeii acesteia? El a răspuns: Eu”. — Judecătorii 13:11.

¹⁵ Manoah fiind capul casei a reprezentat aici pe Iehova Dumnezeu. Capul organizației universale, și Manoah a fost acela care a trebuit să ieră răspunderea pentru datoria pe care a impus-o Domnul femeii sale: „Manoah a zis: Acum, dacă se va împlini cuvântul tău, ce va trebui să păzim cu privire la copil, și ce va fi de făcut?” (Judecătorii 13:12) Întrebarea sa a fost în legătură cu legea următoare a lui Dumnezeu: „Bărbatul ei poate întări și bărbatul ei poate desființa orice juruință, orice jurământ cu care se leagă ea ca să-și mănăască sufletul. Și anume, dacă nu-i zice nimic zi de zi, după ce află de lucrul acesta, el întărește astfel toate juruințele și toate făgăduiele cu cari s'a legat ea; le întărește pentru că nu i-a zis nimic în ziua când a aflat de ele”. (Numeri 30:13, 14) Acesta pare a fi motivul pentru ce a trimis Dumnezeu pe ingerul său pentru a doua oară și ca răspuns la rugăciunea lui Manoah. Manoah a dorit să fie învățat despre aceea ce trebuie să îndeplinească și ce pregătiri a trebuit să facă cu privire la acela care a trebuit să înceapă să libereze pe Izrael.

¹⁶ Ingerul a știut că femeia a spus bărbatului ei lucrul acesta și și aceea că ea a auzit cererea făcută de Manoah: Ce să facem cu el? Ce trebuie ținut cu privire la copil? Și acum Ingerul Domnului le-a dat instrucțiune: „Ingerul Domnului a răspuns lui Manoah: Femeia să se ferească de tot ce i-am spus. Să nu guste niciun rod din viță, să nu bea nici vin, nici băutură tare, și să nu mănânce nimic necurat; să păzească tot ce i-am poruncit”. — Judecătorii 13:13, 14.

¹⁷ Manoah și femeia sa au fost gata să observe această poruncă: ei n'au fost numai gata ci mai mult au dorit să facă ce le-a fost poruncit. Li s'a spus că fiul lor va fi întrebuițat să înceapă liberarea lui Izrael din mâna Filistenilor. Însărcinarea n'a sunat că Samson ar fi trebuit să libereze pe Izraeliți pe deplin; prin urmare nu se poate spune că Samson nu și-ar fi împlinit pe deplin însărcinarea divină. Iehova a păstrat liberarea deplină de Filistenii pentru o lucrare de mai târziu care trebuie îndeplinită prin servul său. (1 Samuel 7:13, 14; 2 Samuel 5:17—25; 23:9—19) Aceasta evident înseamnă că Samson a reprezentat o clasă de oameni de pe pământ cari nu în-

cearcă să libereze pe deplin pe poporul lui Dumnezeu din mâinile Filistenilor prezentului, ci a cărui lucru constă din aceea să vestească dușmanului judecata și să anunțe acelor cari au urechi de auzit venirea Domnului Isus Christos care va întregi liberarea.

¹⁸ În mod generos și pentru a-și exprima aprecierea pentru serviciul solului, Manoah a rugat pe sol să-i permită să-l ospăteze cu mâncare. „Manoah a zis ingerului Domnului: Îngăduiește-mi să te opresc, și să-ți pregătesc un ied. Ingerul Domnului a răspuns lui Manoah: Chiar dacă m'ai opri, n'aș mânca din bucatele tale; dar dacă vrei să aduci o ardere de tot, s'o aduci Domnului. Manoah nu știa că este ingerul Domnului”. (Judecătorii 13:15, 16) Dacă Manoah ar fi știut că el a fost ingerul lui Iehova n'ar fi slăruit atâta cu invitarea sa, noi trebuie însă să eugetăm că Manoah n'a jucat decât rolul său și de aceea nu trebuie criticat. Ingerul i-a dat a înțelege că toată recunoștința și mulțumirea trebuiesc aduse Domnului și aceasta arată atitudinea potrivită a tuturor creaturilor cari sunt însărcinate de Domnul să facă serviciu în numele său. Mulți oameni au căzut în mâinile Diavolului pentru că au ascultat cu plăcere recunoștința pentru vreun lucru recomandat pe care l-au făcut în timp ce toată recunoștința se cuvine lui Iehova. Toți cari servesc pe Iehova Dumnezeu trebuie să înțeleagă că nu i se cuvine niciunui om recunoștință pentru interpretarea sau lămurirea Sfintei Scripturi, ci toată cinstea, recunoștința și aprecierea trebuiesc aduse Domnului. — Coloseni 2:4, 18.

¹⁹ Manoah a întrebat cu intențiune bună pe sol ce nume are: „Și Manoah a zis ingerului Domnului: Care-ți este numele, ca să-ți aducem slavă, când se va împlini cuvântul tău? Ingerul Domnului i-a răspuns: Pentru ce îmi ceri numele? El este minunat după traducerea engleză: Pentru ce îmi ceri numele, văzând că este secret?”. (Judecătorii 13:17, 18) Ingerul a arătat ascultare deplină față de Domnul prin aceea că a refuzat să-și facă cunoscut numele. Ingerul n'a voit să facă marfă de comerț din lucrul cu care a fost însărcinat și nici din puterea lui Dumnezeu care a lucrat prin el. Numele său a fost fără nici-o importanță. Tot așa și Isus a dat toată recunoștința, onoarea și mărirea Tatălui său. El a fost trimis să vorbească în numele Tatălui său și să justifice numele Tatălui său. El a refuzat să se abată dela acest scop fixat, și de aceea s'a făcut el însuși nimic și a fost cu totul supus voinței Tatălui său. (Filipeni 2:7; Ioan 5:43) Din aceasta se poate vedea prin urmare clar că fiecare care voiește să aibă aprobarea Domnului trebuie să umble smerit înaintea lui și nu-i permis să-și atribuiască vreun merit pentru vreun lucru oarecare, ci trebuie să deie toată onoarea lui Iehova.

²⁰ După aceea Manoah s'a pus să pregătească o jertfă: „Manoah a luat iedul și darul de mâncare, și a adus jertfă Domnului pe stâncă. S'a făcut o minune în timp ce Manoah și nevastă-sa priveau”. (Judecătorii 13:19) Această jertfă a fost

adusă acasă, de aceea Manoah a trebuit să observe legea și a trebuit să aducă jertfa pe o stâncă sau piatră care n'a fost cioplită de mână de om. „Dacă-mi vei ridica un altar de piatră, să nu-l zidești din pietre cioplite; căci cum îți vei pune dalta în piatră, o vei pângări”. (Exodul 20 versul 25) Cei ce se consacrează serviciului lui Dumnezeu și fac lucrul preumbrît prin Samson, nu-i permis să-și aducă jertfa în alt chip decât prin organizațiunea nepângărită a lui Dumnezeu care este întemeiată pe stâncă sa. PIATRA din Sion, și anume Christos Isus.

⁴¹ În timp ce Manoah și femeia sa priveau ingerul a lucrat ca preot pentru Iehova prin aceea că a primit jertfa pentru el, și de aceea este scris: „S'a făcut o minune”. „Pe când flacăra se suia de pe altar [de pe stâncă necioplită] spre cer, ingerul Domnului s'a suit în flacăra altarului. Văzând lucrul acesta, Manoah și nevastă-sa au căzut cu fața la pământ”. (Judecătorii 13:20) În timp ce jertfa a fost mistuită ingerul s'a urcat spre cer. Atunci Manoah și femeia sa au înțeles că omul cu care au vorbit a fost ingerul lui Iehova; ei s'au umplut de frică și au căzut cu fața la pământ întocmai ca Moise la rugul arzător. (Exodul 3:1—6) Iehova face „pe ingerii săi spirite, pe slujitorii săi flăcări de foc”. — Psalm 104:4.

⁴² Ingerul nu s'a mai arătat, și Manoah știind acum că el a fost ingerul Domnului a fost foarte neliniștit: „Ingerul Domnului nu s'a mai arătat lui Manoah și nevesti lui. Atunci Manoah a înțeles că este ingerul Domnului, și a zis nevestei sale: Vom muri, căci am văzut pe Dumnezeu”. (Judecătorii 13:21, 22. Știindu-se imperfect și păcătos Manoah a cugelat că va muri de bună seamă deoarece ochii săi au văzut pe reprezentantul Celui Prea Înalt: „Nevastă-sa i-a răspuns: Dacă ar fi vrut Domnul să ne omoare n'ar fi primit din mâinile noastre arderea de tot și darul de mâncare, nu ne-ar fi arătat toate acestea, și nu ne-ar fi făcut să auzim acum asemenea lucruri”. — Judecătorii 13:23.

⁴³ Această dramă reprezintă cu deosebire lucrul poporului lui Dumnezeu în decursul periodului Ilie. Ceeace a adus poporul lui Dumnezeu în acel timp a fost cu totul imperfect, însă cei cari au fost ai lui au lucrat după cum au înțeles mai bine și cu conștiință bună și de aceea a și binecuvântat Dumnezeu străduințele lor și a arătat că lucrul lor a fost primit din pricina iubirii lor neprefăcute și credinței lor. De aceea s'au odihnit acești credincioși în Domnul.

⁴⁴ Trebuie să presupunem că femeia a urmat instrucțiunile cari i s'au dat prin ingerul Domnului și că la sfârșitul periodului firese a născut pe copilul ei. „Femeia a născut un fiu, și i-a pus numele Samson. Copilul a crescut, și Domnul l-a binecuvântat”. (Judecătorii 13:21) Copilul a fost numit Samson și acest nume are o însemnare nesigură. După unele autorități el înseamnă „luminos” sau „asemenea soarelui”; după altele numele înseamnă „distrugător” sau „nimicitor”. Amândouă însemnările par a fi potrivite. Samson

a fost o creatură luminoasă, spirituală sau glumeață și care arăta fericită, și el a fost de asemenea și nimicitorul Filistenilor. Cei reprezentați de Samson sunt de asemenea luminoși sau voioși și sunt o bucurie pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu, dar în același timp sunt și nimicitorii Filistenilor antilipici sau moderni. Samson a crescut în Țorea în mijlocul viilor producătoare de vin, însă el s'a abținut de la vin deoarece a fost consacrat cu totul lui Dumnezeu de părinții săi și a fost despărțit pentru Cel Prea Înalt. Numai la o depărtare de 5 kilometri de acolo a fost cetatea Timna care a fost ocupată de Filistenii războinici, prin urmare Samson a trebuit să steie sub scutul Domnului. El de aceea a fost binecuvântat de Domnul deoarece în armonie cu voința lui Dumnezeu a continuat să rămână un nazareu. Nașterea lui Samson a fost începutul liberării lui Izrael și pare a corespunde timpului când Christos Isus a început să-și îndrepte atențiunea în mod deosebit asupra afacerilor pământului și să pregătească calea înaintea lui Iehova, care timp, după cum înțelegem noi, a durat din anul 1878. Samson reprezintă așa dar după cât se pare lucrul Domnului care a fost făcut în acel period care s'a început în anul 1878 și care este cunoscut ca lucrul Ilie. Cam în același timp a început să apară și revista „Turnul de Veghere” (*The Watch Tower*) și după aceea a urmat organizarea lui „Turnul de Veghere, Societate de Biblii și Tractate (*Watch Tower Bible and Tract Society*). Cei ce s'au consacrat pe deplin lui Dumnezeu în acel period și au rămas credincioși au fost foarte binecuvântați. Samson pare că reprezentat pe Ioan Botezătorul și pe clasa Ioan Botezătorul. Ioan Botezătorul a fost anunțat de inger în felul următor: „Căci va fi mare înaintea Domnului. Nu va bea nici vin, nici băutură amețitoare, și se va umplea de duhul sfânt, încă din pântecul maicii sale”. (Luca 1:15) Cu privire la Samson darea de seamă divină sună: „Și duhul Domnului a început să-l miște la Mahan-Dan [în lagărul lui Dan; după trad. engleză și germană a Biblicii], între Țorea și Eștaol”. — Judecătorii 13:25.

⁴⁵ Se pare că Daniții și Filistenii au întreținut lagăre de oșteni aproape una de alta. În cazul că Manoah a făcut serviciu militar tânărul Samson s'a aflat fără îndoială împreună cu tatăl său la posturile militare. Această experiență a trebuit să umple pe tânăr cu spiritul dușmăniei împotriva Filistenilor și să aprindă în el un dor înfocat să lupte împotriva dușmanului. De la începutul lucrului preumbrît de Ilie și de Ioan Botezătorul cei ce-au rămas credincioși, cari și-au păzit neprihănirea față de Dumnezeu, au fost umpluți tot mai mult de un spirit de război împotriva dușmanului, și s'au rugat fără încetare pentru venirea zilei, pe care au așteptat-o cu răbdare, când Domnul va nimici complect pe dușman și va libera pe deplin pe cei ce-l iubesc.

⁴⁶ Poporul consacrat al lui Dumnezeu a presupus și a crezut pentru un timp că „mulțimea mare de oameni” (Apocalips 7:9—14; după Noul

Testament tradus de episcopul Nicodem) ar fi născută de spirit, dar că ea ar fi credincioasă numai pe jumătate lui Dumnezeu și că Samson ar reprezenta pe mulțimea mare de oameni și anume din pricina purtării sale după cât se pare necredincioasă prin aceea că a cedat unei influențe rele și de aceea și-a atras asupra sa dezaprobarea Domnului și după aceea puterea lui Dumnezeu l-a părăsit și i s'au scos ochii. Dacă însă Samson a reprezentat pe poporul lui Dumnezeu care a făcut lucrul Ilie al adunării lui Dumnezeu atunci n'a putut să preumbrească pe mulțimea mare de oameni deoarece mulțimea mare de oameni nici n'a existat în acel period. Se crede că acum o examinare a întregii dări de seamă despre Samson va sprijini pe deplin concluziunea că Samson reprezintă pe copiii lui Dumnezeu cari sunt născuți de femeia sa și cari rămân credincioși până la moarte. Cum poate fi adusă în armonie această concluziune cu aceea că Samson a cedat stăruințelor continue ale Dalilei?

(Urmează)

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Cum se poartă Iehova cu dușmanii săi? Pentru ce? Cine sunt cei mândri? Cine este sămânța Șarpelui?

Alin. 2—4. Arată cu ajutorul scripturilor dacă Izraeliții au lucrat drept în aceea că au ucis pe dușmanii lor. Pentru ce a făcut Iehova să se scrie și să se păstreze o dare de seamă despre aceasta?

Alin. 5, 6. Cari sunt unele dintre faptele cele mai importante cari sunt relatate în darea de seamă biblică despre Samson? Ce este scopul acestei părți a dării de seamă?

Alin. 7—10. Cari sunt unii dintre actorii proeminenți în această dramă și pe cine reprezintă ei în mod profetic?

Alin. 11. Arată motivul pentru ce se dăruiește acum rămașiței o înțelegere cu privire la tablourile profetice însemnate în Scriptură.

Alin. 12—17. Arată că Judecătorii 13:1 este o declarațiune profetică. Cine au fost Filistenii? Arată motivul pentru ce au fost în Palestina. Arată că ei reprezintă o organizațiune care în ziua de astăzi combate și prigonește pe poporul adevărat al lui Dumnezeu; mai departe că cuvintele apostolului din Efeseni 6:12 se potrivesc în mod exact la organizațiunea, politica și metodele instrumentului principal vizibil de care se servește Diavolul la aducerea la îndeplinire a scopului său nelegiuit.

Alin. 18, 19. Aplică următoarele fapte profetice: a) astuparea din partea Filistenilor a fântânilor pe cari

Avraam le-a săpat spre folosul oamenilor; b) săparea altor fântâni prin Isac ca să aprovizioneze pe oameni cu apă.

Alin. 20—22. Cum a pregătit Iehova calea spre liberarea poporului său de apăsătorii săi cruzi? Arată că relatarea din Judecătorii 13:2 descrie potrivit pe Manoah și femeia sa ca caractere potrivite pentru rolurile lor în această dramă.

Alin. 23. Ce fel de oameni au fost Filistenii? Aplică faptul profetic că Iehova a făcut să se nască la timpul său hotărît copilul Samson care a trebuit să înceapă cu liberarea poporului său.

Alin. 24—28. Explică scopul din acel timp precum și însemnarea profetică a lucrurilor următoare: a) anunțarea din partea ingerului raportată în versetul al treilea; b) porunca dată atunci femeii (Verselele 4 și 5). Compară această instrucțiune cu legea lui Dumnezeu scrisă în Numeri 6:2—8. Când și cum au început să se împlinescă acele cuvinte profetice ale ingerului.

Alin. 29—31. Explică ce înseamnă aceea că femeia a venit și a povestit întâmplarea bărbatului ei, după cum este raportat în versetele 6 și 7. Explică și ilustrează juruina de nazareu care a fost impusă acei mamei.

Alin. 32, 33. Ce se arată aci: a) cu privire la rolul lui Manoah în această dramă profetică? (Versetul 8); b) prin felul cum s'a răspuns la rugăciunea lui Manoah?

Alin. 34—36. Cu ajutorul altor scripturi arată că Manoah a procedat just în lucrul raportat în versetele 8, 11, 12.

Alin. 37. Explică dacă Samson și-a îndeplinit complet însărcinarea sau nu. Ce se arată prin aceasta dinainte?

Alin. 38—40. Ce învățatură importantă se poate vedea în acea parte a tabloului care este arătată în: a) versetele 15—18?; b) în versetele 19, 20.

Alin. 41—43. Cum s'au împlinit versetele 20—23?

Alin. 44, 45. Ce arată în raport că instrucțiunile date prin inger au fost urmate: a) de aceia cărora le-au fost date în acel timp; b) de aceia cari au fost preumbriți de ei în mod profetic? Cari au fost împrejurările potrivite cari au existat în acel timp după cum dă a se înțelege versetul 25?

Alin. 46. Arată motivul pentru ce a crezut până acum poporul consacrat al lui Dumnezeu că Samson reprezintă pe mulțimea mare de oameni. Pentru ce însă nu poate reprezenta pe această clasă? Pe cine a reprezentat el? Cum poate fi adusă în armonie această concluziune cu aceea că Samson a cedat, stăruințelor Dalilei?

RĂSBUNARE ASUPRA FILISTENILOR

SAMSON, PARTEA II-a

„Iată că i-a ieșit înainte un leu tânăr mugind. Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sâșiat pe leu cum se sâșie un ied”. — Judecătorii 14:5, 6.

IHOVA umple pe aceia cari îi sunt consacrați cu spiritul său. (Exodul 31:3; Dela aceia cari i-au devenit necredincioși le ia spiritul său. (1 Samuel 16:13, 14) Iehova și-a pus spiritul pe servul său ales. (Isaia 42:1—3) Spiritul Domnului este acela care întărește pe cei devotați lui. (Efeseni 3:16; Coloseni 1:11) Spiritul Domnului Dumnezeu dă celor însărcinați ai săi putere, tărie și autoritate. (Efeseni 6:1, 2) Prin spiritul său Iehova dă tărie poporului consacrat lui. „Domnul dă tărie poporului său. Domnul binecuvintează pe poporul său cu pace”. (Psalm 29:11) Cei ce sunt însărcinați să facă un lucru în numele lui Iehova și-l și îndeplinesc în mod credincios, primesc prin spiritul său putere. (Psalm 89:20, 21) Spiritul lui Iehova a venit cu putere peste Samson și l-a întărit peste măsură, și aceasta este o altă dovadă că Samson a jucat în drama profetică un rol prin care a reprezentat pe clasa persoanelor cari sunt credincioase lui Dumnezeu. „Fiindecă mă iubește — zice Domnul — deaceia îl voi izbăvi; îl voi ocroti, căci cunoaște numele meu”. (Psalm 91:11) „Ingerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de el, și-i scapă din primejdie”. (Psalm 34:7) „Iubiți dar pe Domnul, toți cei iubiți de el. Căci Domnul păzește pe cei credincioși, și pedepsește aspru pe cei mândri. Fiți tari, și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!” (Psalm 31:23, 24) Scripturile de mai sus arată legea sau regula de acțiune a lui Iehova, și nici Iehova și nici legea să nu se schimbă niciodată. (Maleahi 3:6) Este important de a înțelege regula de acțiune a lui Iehova pentru a putea înțelege și aprecia și interpretarea sa a Cuvântului său profetic, și din acest motiv se atrage luarea-aminte asupra celor de mai sus:

* Samson ajunsese vârsta bărbăției și acum s'a început lucrul său: „Samson s'a pogorât la Timna, și a văzut acolo o femeie din fețele Filistenilor”. (Judecătorii 11:1) Cetatea Timna a fost împărțită de Domnul seminției lui Iuda; însă acum în timpul dramei a fost ocupată de Filistenii. Iuda reprezintă pe aceia cari laudă și servesc pe Iehova; și Filistenii au stat în mod fățarnic și ilegal în ținutul poporului ales al lui Dumnezeu și reprezintă o clasă de oameni fățarnici cari susțin în mod îndrăzneț a fi aceia cari laudă și servesc pe Iehova, în realitate însă servesc pe Diavolul. Samson a avut interes ca să facă neplăceri Filistenilor, și de aceea „căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor” pentruca să poată fi alungat din țara pe care o țineau ocupată în mod ilegal. Samson n'a fost în căutarea unei femei ca să-și satisfacă poftele egoiste. Este cu totul rațional de a conchide că părinții lui Samson l-au informat că Dumnezeu i-a împărțit un anumit

lucru pentru Izrael, și că el de aceea a fost despărțit cu totul pentru Domnul dela nașterea sa. Samson a văzut prea bine că Filistenii au fost dușmanii și ocăritorii numelui lui Dumnezeu și apăsătorii poporului său, și de aceea a mers printre Filistenii ca să vadă ce-ar putea face împotriva lor. În ceea ce privește femeia amintită aci, Samson a avut în minte fără îndoială următoarea lege a lui Dumnezeu: „Când vei merge la război împotriva vrăjmașilor tăi, dacă Domnul îi dă în mâinile tale, și vei lua prinși din ei, poate că printre cei prinși vei vedea o femeie frumoasă, și vei dori s'o iei de nevastă. Atunci s'o duci înlăuntrul casei tale. Ea să-și radă capul și să-și taie unghiile, să-și lepede hainele pe cari le purta când a fost prinsă, să locuiască în casa ta, și să plângă pe tatăl și pe mama ei o lună de zile. După aceea, să te duci la ea, să-i fii bărbat, și ea să-ți fie nevastă. Dacă nu-ți va mai place, s'o lași să plece unde va voi, dar nu vei putea s'o vinzi pe argint, nici să te porți cu ea cu o roabă, pentrucă ai înjosit-o”. — Deuteronomul 21:10—14.

* Femeia pe care a văzut-o Samson a fost o filisteană, dar cu toate acestea darea de seamă nu arată nici cătuși de puțin că Dumnezeu ar fi dezaprobat purtarea lui Samson în legătură cu acea femeie. Acest fapt arată că această parte a dramei profetice a reprezentat ceva ce va avea loc în decursul lucrului de pregătire sau Ilie al adunării lui Dumnezeu. În decursul perioadului Ilie „creștinătatea”, în care sunt cuprinse toate organizațiunile bisericesti, a fost lumească și prin urmare în dușmănie cu Dumnezeu; dar cu toate acestea în decursul primei părți a lucrului lui Ilie cei ce deveniseră servi ai lui Dumnezeu și vesteau adevărul Cuvântului său după cum l-au învățat, s'au amestecat printre cei din sistemele bisericesti, și ei au făcut aceasta deoarece căutau „un prilej de ceartă” din partea celorlui bisericilor. Ei au făcut aceasta după sfatul revistei „Turnul de veghere”. În revista „Turnul de Veghere” din limba engleză din anul 1894, pagina 140 și 141, a apărut declarațiunea următoare: „Cum puteți primi ocaziune sau prilej să vorbiți un cuvânt la timpul potrivit și să imprumutați cărțile și tractatele? Noi răspundem că sunt diferite căi bune... Dacă ați făcut tot ce-ați putut pentru prietenii și cunoscuții voștri și găsiți ocazie să vă măriți cercul vostru de activitate, atunci luați parte la studiile Bibliei pe cari le țin Metodistii, la adunările „Năzuinței Creștine” și la adunările pentru rugăciune pe cari le țin toate organizațiunile religioase. Luați parte la ele după cum vi se dă libertate și țineți-vă cu ocazia vorbirii și rugăciunii în marginile liber-

tății obișnuite". Cei zeloși cari 'au lucrat după un astfel de sfat au vizitat așa-zisele adunări bisericesti și au căutat o ocaziune pentru un schimb de păreri cu alții pentruca să-i scoată din aceste organizațiuni și să-i conducă pe calea cea dreaptă. Așa se vede că Domnul n'a dezaprobat ceea ce a făcut Samson atunci, și evident că Domnul n'a fost mânios nici pe urmașii credincioși ai lui Christos fiindcă în decursul perioadului lucrului Ilie au mers în mijlocul Filistenilor antitipici. Samson și-a jucat rolul în dramă prin cari au fost anunțate dimainte lucruri mai mari viitoare.

Samson ținându-se de obiceiul vechiu din Izrael, a rugat pe părinții săi să-i ieie o femeie. „Când s'a suit înapoi, a spus lucrul acesta tatălui său și mamei sale, și a zis: Am văzut la Timna o femeie din fetele Filistenilor; luați-mi-o acum de nevastă”. (Judecătorii 14:2; Tatăl și mama lui Samson n'au știut că Domnul a condus pe fiul lor în acest lucru pentruca să se găsească un prilej de ceartă din partea Filistenilor, și de aceea au făcut obiecțiuni împotriva dorinței lui Samson de ași lua o femeie dintre Filistenii, deoarece ei au dorit împreună cu alți Izraeliți să rămână credincioși lui Dumnezeu și să se țină de legea sa în ceea ce privește căsătoria cu persoane cari nu erau izraelite. (Deuteronomul 7:3) Din acest motiv au făcut obiecțiuni părinții lui Samson: „Tatăl său și mama sa i-au zis: Nu este nici o femeie între fetele fraților tăi și în tot poporul nostru, de te duci să-ți iei nevastă dela Filistenii, cari sunt netăiați împrejur? Și Samson a zis tatălui său: Ia-mi-o, căci îmi place”. — Judecătorii 14:3.

Alți judecători cari au fost în Izrael înaintea lui Samson au obișnuit să cheme laolaltă pe bărbații cari au fost în stare să lupte prin aceea c'au sunat din trâmbițe; acum însă Samson sub conducerea Domnului a urmat o altă strategie. „Tatăl său și mama sa nu știau că lucrul acesta venea dela Domnul: căci Samson căuta un prilej de ceartă din partea Filistenilor. În vremea aceea Filistenii stăpâneau peste Israel”. (Judecătorii 14:1) După cât se pare i-a reușit să convingă pe tatăl său și pe mama sa că ceea ce a voit să facă a fost aprobat de Domnul. Sau poate că părinții săi s'au cugetat la ceea ce a zis ingerul lui Iehova despre lucrul lui Samson și astfel s'au încrezut în Dumnezeu că va conduce pe Samson pe calea pe care trebuie să meargă.

Astfel au pornit părinții împreună cu Samson spre Timna: „Samson s'a pogorît împreună cu tatăl său și cu mama sa la Timna. Când au ajuns la viile din Timna, iată că i-a ieșit înainte un leu tânăr mugind”. (Judecătorii 14:5) Era obiceiul ca mirele să aibă un prieten sau o persoană mijlocitoare la pregătirea pentru nuntă, și când au mers Samson și părinții săi la logodnă așa se vede că Samson a avut o astfel de persoană mijlocitoare ca să trateze în locul său. (Judecătorii 14:20) Se pare că Samson n'a făcut întreg drumul spre Timna însoțit de părinții săi, ci

probabil c'a mers înaintea lor. Darea de seamă sună: „Atunci Samson cu părintele său și cu mama sa se pogoriră la Timna” (traducerea Dr. N. Nitzulescu). Faptele cari au urmat imediat după aceea arată că Samson a fost singur când a ajuns la viile din Timna. Acolo s'a întâmplat că i-a ieșit înainte un leu tânăr mugind. A întâlni un leu tânăr a trebuit în mod obișnuit să îngrozească și să înfricoșeze pe un om; Samson însă n'a părut a fi nici înspăimântat și nici n'a căutat să fugă. El a fost pe cale să-și ieie o femeie și nu Domnul a fost acela care a trimis pe acel leu ca să-l înspăimânte și să-l împiedece să-și ajungă scopul. Leul a fost trimis de Diavol acolo în scopul ca să nimicească pe Samson pentruca a căutat o ocazie de ceartă din partea reprezentanților săi de pe pământ. Dacă privim desfășurarea lucrurilor cari s'au întâmplat în decursul timpului pregătirii căii înaintea lui Iehova, observăm că leul tânăr a jucat un rol interesant în această dramă.

Leul tânăr

Dumnezeu a făcut pe leu, și în timpul când a fost făcut leul a fost în armonie cu Dumnezeu până când mai târziu Lucifer s'a răsvrătit și a întors o mulțime de creaturi pe calea răutății. Leul este întrebuintat câteodată în Scriptură ca simbolul dreptății, iar în alte timpuri și în alte împrejurări este întrebuintat ca un simbol al nedreptății și al răutății. În armonie cu organizațiunea lui Dumnezeu leul reprezintă în mod simbolic dreptate. Printre simboalele Bibliei leul ocupă un loc important. (2 Samuel 17:10; 1 Împărați 7:29—36) Christos Isus marele Judecător este numit în Sfânta Scriptură „leul din seminția lui Iuda”. (Apocalips 5:5) Dreptatea este pentru el de prima importanță. „Dreptatea și judecata sunt temeliea scaunului tău de domnie: bunătatea și credincioșia îndurarea și adevărul; după traducerea română a Bibliei făcută de Dr. N. Nitzulescu sunt înaintea feței tale”. (Psalm 89:14) „Căci tu îmi sprijinești dreptatea și pricina mea, și stai pe scaunul tău de domnie ca un judecător drept”. — Psalm 9:4.

Daniel a fost aruncat în groapa cu lei. Aceia au fost leișii lui Dumnezeu și de aceea n'au făcut niciun rău lui Daniel. Dar când au fost aruncați dușmanii în aceeași groapă au fost sfâșiați de lei. Dacă cineva având în vedere exercitarea nedreptății este mișcat că apuce o cale contrară pentruca dorește dreptate și justiție, unul ca acesta este simbolizat în mod potrivit printr'un leu. Știind el că are dreptate și luptă pentru dreptate este neînspăimântat și combativ. (Proverbe 28:1) Diavolul este cel rău și despre el este scris: „Diavolul dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine să înghită”. (1 Petru 5:8) Cine urmează pe Diavolul și caută să nimicească pe poporul lui Dumnezeu este asemănat cu un leu care răcnește. „Parcă ar fi un leu la com după pradă, un pui de leu, care stă la pândă în culeușul lui”. (Psalm 17:12) „Își des-

chid gura împotriva mea, ca' un leu, care sfâșie și răcnește". — Psalm 22:13; Ieremia 2:30; Psalm 91:13.

⁹ Se declară aci în mod general că „leul tânăr” care a răcnit la Samson reprezintă pe clerul organizațiilor așa-zise „protestante” care în cursul perioadului Ilie a combătut aspru și cu mare sgomot lucrul poporului lui Dumnezeu, așa dar lucrul din zilele sau din cursul timpului când Christos a pregătit calea înaintea lui Iehova. Pentru sprijinirea acestei declarațiuni se citează acum câteva dovezi. Cine a urmărit cu atențiune desfășurarea evenimentelor în anii din urmă va vedea imediat ce bine se potrivese aceste întâmplări la drama profetică.

¹⁰ Toate persoanele cari urmează în mod sincer și cinstit pe Christos Isus în urmele sale iubesc dreptatea și dreptul și urăsc nedreptatea. Leul tânăr, când lucrează drept, reprezintă aci astfel de persoane care iubesc dreptatea. Mulți ani de zile organizațiunea ierarhiei romano-catolice, adică Filistenii antitipici, a stăpânit națiunile Europei, de fapt întreagă lumea așa numită „creștină”. Această organizațiune a întemeiat sistemul cel mai nelegiuit pe care l-a cunoscut lumea vreodată. În tot locul a exercitat nedreptate. Acest sistem s'a servit în tot timpul de un nume religios ca să acopere nelegiuirea sa și a făcut încontinuu pe reprezentantul special al lui Dumnezeu și al lui Christos de pe pământ. Învățăturile sale n'au provocat atâta împotrivire ca faptele sale cari în cele din urmă au ajuns la o măsură de nelegiuire atât de îndrăzneță și de vădită încât fiecare care a avut iubire pentru drept și dreptate și a urit nedreptatea a fost umplut de o mare scârbă față de faptele rele ale ierarhiei. Împotrivirea celor iubitori de dreptate împotriva acelei bande stricate a ajuns un punct culminant când Martin Luther în 31 Octombrie 1517 a ținut pe ușa unei biserici catolice din Wittenberg, Germania, cele nouăzeci și cinci de teze ale sale. Un istoric zice: „Tezele au fost în mod ciudat cu totul altceva decât ce s'ar fi putut aștepta de la un profesor de teologie. Ele n'au făcut nici-o încercare să deie o definițiune teologică, ele n'au avut nici-o pretențiune de un aranjament logic; ele au fost mai puțin decât un scurt program de reformă. Ele au fost pur și simplu nouăzeci și cinci de lovituri de ciocan îndreptate împotriva abuzului ecleziastic celui mai vădit al epocii. Ele au fost adresate omului „de rând” și au apelat la mintea sa sănătoasă pentru lucruri spirituale... Practica oferirii, a vânzării și cumpărării de indulgențe a fost prelungită obișnuită... veniturile din vânzarea de indulgențe au stat la dispozițiunea Papei. Tezele au provocat o mare controversă și efectul acestei discuțiuni a fost o mare scădere în vânzarea indulgențelor în Germania, și curtea papală a văzut cu încremenire secând un izvor bogat de venituri”. — Encyclopedia Britannica, volumul 17. „Luther”.

„Aci este de observat, în paranteză numai, că dacă expunerea de mai sus din „Encyclopedia Britannica” s'ar transmite prin radio sau s'ar

tipări în gazetele de astăzi, prin aceasta „susceptibilitatea religioasă” a clerului ar fi grozav de „înțepată” și el ar face o mare gălăgie.

¹² Rezultatul atacului lui Luther împotriva practicelor nedrepte ale ierarhiei romano-catolice marchează într'adevăr nașterea protestantismului, deși mișcarea a fost numită în acel timp reformațiune. De atunci încoace au venit în existență multe alte organizațiuni numite „biserici” și s'au ridicat împotriva ierarhiei romano-catolice. Mai târziu aceste organizațiuni s'au numit „protestanți”. Că motivul lor a fost o dorință după justiție și dreptate reiese mai departe din următorul fapt istoric: „Peste tot ei [protestanții] au căutat să justifice inovațiunile lor printr'un apel dela tradițiunea bisericii la Scriptură”. — Encyclopedia Britannica, volumul 23. — „Reformațiune”.

¹³ Numele „protestant” a fost aplicat după aceea la toți aceia cari s'au împotrivit practicelor ierarhiei romano-catolice. Organizațiunile numite „protestante” au un fel de guvern în care clerul exercitează cea mai mare putere. Cam prin anul 1870 organizațiunea protestantă, cu deosebire clerul ei, devenise foarte tare, întocmai ca un leu tânăr. Această organizațiune a fost născută de un spirit al dreptății. Ea devenise acum tare și a început să urmeze o cale greșită. Cam în acel timp urmașii credincioși ai lui Christos au examinat în mod serios Scriptura și au învățat prin aceasta că întoarcerea Domnului Isus Christos a trebuit să aibă loc în acel timp și și-au atras atențiunea în mod reciproc asupra acestui fapt. În luna Iulie a anului 1879 șase oameni au început să editeze revista „Zion's Watch Tower and Herald of Christ's Presence” (Turnul de Veghere al Sionului și Vestitorul prezenței lui Christos și au sprijinit lucrul acesta cu bani. Mai târziu titlul a fost schimbat și de atunci sună în engleză „The Watch Tower” (Turnul de Veghere; iar în românește titlul acestei reviste a fost schimbat în „Vestitorul numelui lui Iehova”). Aproape dela începutul aparițiunii sale „Turnul de Veghere” a ținut piept în mod serios învățăturilor predicale de ierarhia romano-catolică și clerul protestant cu privire la purgatoriu, chinul veșnic, nemurire înăscută și alte învățături de felul acesta. O ceată mică de urmași credincioși ai lui Christos Isus condusă în acel timp de editorul „Turnului de Veghere” au accentuat cu deosebire următoarele învățături: Prezența a doua a lui Christos Isus, prețul de răscumpărare pentru toți, starea morților, faptul că omul nu este nemuritor și faptul că nu există un loc al chinului veșnic. Acest grup mic de creștini a accentuat și învățătura despre învierea morților și despre speranța acelor cari vor crede în acel timp în Domnul Isus Christos. Vestirea acestor mari adevăruri a pricinuit mare alarmă în lagărul lui Satan, și s'a folosit fiecare ocazie de a înspăimânta pe urmașii zeloși ai lui Christos Isus și astfel a-i face să tacă și a le cauza nimicirea. Bărbații cari au lucrat mai demult mișcați fiind printr'un spirit de dreptate și cari au formal organizațiunea

protestantă, dispăruseră în acest timp de mult de pe scena activității lor și protestantismul a fost condus de urmașii lor. Cam în timpul anului 1886 sub influența Diavolului avuse deja loc o mare cădere a protestanților. Asemănător organizațiunii romano-catolice, majoritatea preoților sistemului protestant au fost amestecați în politică și mulți au negat inspirațiunea divină a Sfintei scripturi, cu deosebire a învățăturilor cu privire la prețul de răscumpărare, întoarcerea Domnului Isus Christos și cu privire la împărăția sa spre binecuvântarea omenirii. În Aprilie 1887 „Turnul de Veghere (edițiunea engleză)” a publicat un articol sub titlul „Papalitatea în biserica protestantă”. Acel articol a arătat că sistemul protestant care a fost la început un leu al dreptății a devenit acum un reprezentant al Diavolului, prin urmare o fiară răpitoare întocmai ca tatăl sau și dă târcoale căutând pe cine să înghită și dorind să țină pe popor în neștiință în ce privește Sfânta Scriptură. Diavolul a lucrat prin ierarhia catolică și a întrebuițat sistema acesta pentru a nimici spiritul dreptății care a locuit mai demult în conducătorii sistemelor protestante.

11 În acel timp ierarhia romano-catolică se amesteca deja cu mare îndrăzneală în politica Americii. În 26 Septembrie 1900 în adunarea anuală a Uniunii Naționale a Tinerilor Catolici [Catholic Young Men National Union] ținută în Brooklyn, New York, s'a adoptat o rezoluțiune pentru formarea unei confederațiuni a tuturor asociațiunilor bisericii catolice din Statele Unite pentru scopuri politice. Citațiunea următoare este luată din ziarul „Eagle” din Brooklyn și a apărut în acest ziar în timpul șinerii adunării amintite:

„La adunarea anuală a Uniunii Naționale a Tinerilor Catolici din Brooklyn s'a adoptat în 26 Septembrie o rezoluțiune de a forma o federațiune puternică a tuturor asociațiunilor bisericii romano-catolice din Statele-Unite pentru scopuri politice. În primăvara trecută episcopul Mc Faul din Trenton, New Jersey, a declarat Ordinului Vechiu al Irlandezilor [Ancient Order of Hibernians] că romano-catolicii din America sunt prești că nu se organizează într-o massă solidă și nu-și impun în felul acesta puterea în politica acestei țări: există 2,000,000 de alegători romano-catolici și dacă aceștia ar fi uniți pentru o acțiune politică ar putea face din această țară o națiune romano-catolică.

Această federațiune a fost formată acum de următoarele societăți: Cavalerii lui Columb, Cavalerii Sfântului Ioan, Legiunea Catolică de Binefacere, Ordinul Vechiu al Irlandezilor, Asociațiunea Irlandeză Catolică pentru Binefacere, Societățile Irlandeze-Americane, Societățile Germane-Americane, Cavalerii Catolici ai Americii, Uniunea Catolică a Abstenței totale din America; ...Afară de aceste organizațiuni mai sunt o mulțime de alte societăți de o importanță mai mică.

Federațiunea a fost formată în scopul de a influența legislațiunea și de a asigura cecace catolicilor susțin a fidedrepturile lor.

Această adunare care s'a ținut în teatrul „Park” din Brooklyn a fost cea mai mare întrunire din istoria Uniunii Naționale a Tinerilor Catolici, și cu această ocazie s'au ținut cuvântări de preoți conducători și laici din toate părțile țării. Părintele Lavelle, preotul catedralei St. Patrick din acest oraș. Monsignor Doane din Newark, N. J., Sheriff Butling din Brooklyn, delegatul congresului Fitzgerald din Boston și părintele Wall dela biserica Sfintele Mătanii, au ținut cuvântări entuziaste. Acesta din urmă a fost ales de președinte al uniunii.

Adunarea a aprobat cu unanimitate planul federațiunii și a destinal comitete pentru a realiza acest plan. Prin aceasta zeci de mii de bărbați de credință catolică vor fi aduși sub un cap național, și această corporațiune puternică de bărbați va fi în stare să exerciteze o influență puternică asupra legislației națiunii.

12 Din acel timp ierarhia a purtat o campanie permanentă pentru a câștiga stăpânirea peste America. Arhiepiscopul Ireland a declarat într-o cuvântare publică cu ocazia serbării existenței de o sută de ani a ierarhiei romano-catolice în Statele Unite, care serbare a avut loc în Baltimore cu un an înainte de adunarea amintită mai sus.

„Noi trebuie să facem America catolică. Deoarece noi ne iubim biserica e deajuns să zicem că lucrul și strigarea noastră trebuie să fie: Dumnezeu voește lucrul acesta! Și inimile noastre vor sălta pentru această chestiune cu entuziasmul cruciașilor”. El a fost aplăudat furtunos de optzeci de episcopi, de o mie de preoți și de cinci mii de laici.

„Pentru ce să ne temem sau să ezilăm?”, a continuat el cu râvnă infocată și cu laudă făloasă. „Noi numărăm zece milioane — o armată puternică când forțele militare vor fi conduse și puterea lor ascunsă va fi pusă în activitate. Catolicii din America țin cu credincioșie la biserica lor și sunt devotați conducătorului lor. Străduințele și biruințele lor din cursul primului veac al istoriei lor arată de ce lucruri sunt capabili în veacul viitor dacă sunt conștienți de puterea lor și au fost aduși cu totul sub organizațiunea ierarhică”.

Și astfel înainte de a fi început secolul se pregătesc printr-o organizațiune completă să cucerescă această țară și să o predeie Papei! Ce zic protestanții Americii la aceasta? — „The Converted Catholic (Catholicul Convertit), New York.

16 Și ce a fost răspunsul sistemelor protestante? În curând după aceea clerul a început să facă o mișcare în întregă „creștinătatea” pentru a forma o federațiune și a înlătura piedicile dintre protestantism și catolicism. În ziua de astăzi nu mai există organizațiune protestantă care ar fi în fapt un protest împotriva ierarhiei catolice. Protestantismul este mort și luminile sale conducătoare au devenit într'adevăr o parte a puternicei ierarhice organizațiuni catolice. În ziua de astăzi romano-catolicii și așa-ziii protestanți lucrează mână în mână și controlează aproape toate oficiile din

America. Cu deosebire puldrea ierarhiei catolice este în creștere.

17 Intocmai după cum Filistenii au ocupat țara pe care o împărțise Dumnezeu seminției lui Iuda tot așa și Filistenii moderni au ocupat un lung timp pe nedrept locul în care ar trebui să fie urmașii adevărați ai lui Christos Isus. Intocmai ca tatăl ei viclean ierarhia romano-catolică a conceput ideea să pună pe preoțimea așa numită „protestantă” să poarte o controversă cu apărătorii sinceri ai adevărului pentruca romano-catolicii să se poată furișa înăuntru în timpul acesta și să puie mâna pe prada politică. La începutul secolului al douăzecilea clerul așa-zis „protestant” a înaintat împotriva apărătorilor adevărului cu fapte și cuvinte obraznice și șogante. Editorul din acel timp al „Turnului de Veghere” și camarazii săi credincioși reprezentați prin tânărul Samson au mers înainte sub steagul Domnului fără frică și au vestit liberarea omenirii prin Domnul Isus Christos. Invățăturile propovăduite de acești urmași credincioși ai lui Christos Isus descopăr atât înșelăciunea exercitată de ierarhia romano-catolică cât și de așa-zisii protestanți. Când Samson a ajuns la vîile din apropierea Timnei, a reprezentat pe servitorii credincioși ai Domnului vestind mesajul adevărului după cum este arătat aici și leul tânăr care a apărut acolo și a răcnit împotriva lui Samson a reprezentat pe clerul așa numit protestant care a apărut pe scenă cam în anul 1910 și a răcnit cu putere împotriva urmașilor credincioși ai Domnului Isus. Clerul a scos un răcnet puternic și prelung împotriva apărătorilor adevărului și au zis enoriașilor lor să refuze toată literatura care a venit de la editorii „Turnului de Veghere” și care a fost numit „revărsatul zorilor mileniului”; preoții au recomandat să ardă această literatură și au și îndemnat în multe locuri pe membrii parohiei lor să facă într-adevăr lucrul acesta. Ei au început controverse și discuțiuni cu editorul din acel timp al „Turnului de Veghere” și cu camarazii săi credincioși și în fiecare din aceste discuții preoțimea a suferit o mare înfrângere.

18 Ținând în minte aceste fapte indiscutabile pe cari le-am înșirat mai sus, observă că ceea ce seamă despre drama profetică: „Duhul Domnului a venit peste Samson; și, fără să aibă ceva în mână, Samson a sfâșiat pe leu cum se sfâșie un ied. N'a spus tatălui său și mamei sale ce făcuse”. — Judecătorii 14:6.

19 Intocmai după cum Samson a omorât pe leul tânăr, fără să aibă ceva în mână tot așa și grupul mic de martori credincioși ai Domnului reprezentat aici de Samson și condus de editorul din acel timp al „Turnului de Veghere” au omorât fără să aibă ceva în mână pe „leul tânăr” din timpul de astăzi și anume pe clerul așa numit „protestant”. Acești martori credincioși ai lui Iehova n'au întrebuițat arme carnale, ci au avut spiritul Domnului pe care l-a pus asupra lor din belșug prin Christos Isus. Ei mănuiesc în tot timpul „sabia duluiui, care este Cuvântul lui Dum-

nezeu” și cu aceasta au omorât pe „leul tânăr”. (2 Corinteni 10:4) Moarțea „leului tânăr” n'a avut loc imediat la începutul controversii. În antitip clerul a continuat să răcnească împotriva apărătorilor adevărului și acest conflict a durat până la izbucnirea războiului mondial. După aceea „leul” protestant a murit cu totul, și anume în înțelesul că trupul său și tot ce a fost al lui a trecut în lagărul Diavolului și a devenit o parte a „Filistenilor” adică a clericilor cari au lucrat în mod înșelător în numele Domnului și împotriva lui Dumnezeu și a unșilor săi. De la izbucnirea războiului mondial într-adevăr n'a mai existat o organizațiune protestantă condusă de oameni cunoscuți ca preoți.

20 Samson a ținut ascuns faptul că el a omorât pe leul tânăr. El n'a spus nimic părinților săi despre aceasta și nu s'a lăudat înaintea nimăunii că el ar fi făcut această faptă eroică prin puterea sa proprie. Tot așa nici urmașii credincioși ai lui Christos Isus nu s'au fălit în decursul lucrului Ilie că ei au răpus pe preoțimea protestantă, deoarece ei și-au dat seama de faptul că ceea ce au îndeplinit nu s'a făcut din puterea lor proprie ci în spiritul Domnului. Vicleana ierarhie catolică a încurajat pe „leul tânăr” protestant să înainteze și să înceapă o luptă împotriva apărătorilor Cuvântului lui Dumnezeu al adevărului, și singurul lucru de făcut ce le-a mai rămas acum conducătorilor protestanți a fost să se adăpostească în lagărul catolic; prin urmare vorbind figurativ ei au încetat de a exista cu protestanți.

Urmează

Intrebări pentru studiu

Alin. 1. Arată cu ajutorul scripturilor motivul tăriei și siguranței poporului credincios al lui Iehova. Pentruce este extrem de important de a înțelege regula lui Iehova pentru purtarea sa?

Alin. 2—5. Explică dacă Samson a lucrat înțelept în purtarea sa care este raportată în Judecătorii 14:1—3, și dacă obiecțiunile părinților săi în privința aceasta au fost îndreptățite sau nu. Cum s'a împlinit tabloul profetic?

Alin. 6. Explică întâmplarea care a avut loc pe calea spre Timna.

Alin. 7, 8. Explică și ilustrează simbolul biblic al leului.

Alin. 9—19. Relatează cursul întâmplărilor care dovedește pe cine reprezintă „leul tânăr” amintit aici: a) înainte de întâmplarea raportată în versetul cinci; b) când a răcnit împotriva lui Samson și c) când a fost răpus de Samson.

Alin. 20—22. Arată unelțirile întunecate ale Ierarhiei catolice în legătură cu răcnetul leului împotriva lui Samson, și faptele cari arată că „leul” este mort.